

ZSÁGOT ANDRÁS

Kalandozások a helyesírás világában / XXXIII.

Kalandozások a helyesírás világában – ez lesz művünk címének egy része azért, mert kezünkbe vesszük a Magyar Tudományos Akadémia kiadványát, A magyar helyesírás szabályait (2006) s pontról pontra haladunk, ha egy dőlt betűs példaszót találunk, azt rögtön felírjuk magunknak egy külön papírra, s ha elég dőlt betűs példaszó gyűlt össze, akkor ezeknek a példaszavaknak a műbe illesztésével írunk egy novellát vagy valamit.

A harmincharmadik részben, ebben a részben a szabályzat 226. b – 226. g pontjaiban szereplő szavakból írunk alkotást, nem biztos, hogy minden szót beleteszünk, de igyekszünk.

Művünk célja kettős: bebizonyítjuk, hogy tudunk helyesen írni, másrészt a helyesírásra szeretnénk nevelni az embereket.

Helyesírás

Ha A magyar helyesírás szabályainak példaszavaiból írjuk is jelenlegi munkánkat, a szabályzat példaszavaiból meg saját ötleteinkből, ha a szabályzat példaszavaival is találkozunk majd írásunkban, akkor ne csodálkozzon senki, hogy a másodlagos címünk az, hogy Helyesírás.

Életem számos pontján gondoltam már eddig is arra, hogy a helyesírásról osztom meg véleményemet leglelkesebb olvasóimmal, s a leglelkesebb olvasóimon kívül a többiekkel is, s most végre elérkezett a nagy beteljesülés.

Egyelőre még egyetlen mondat, egyetlen szó, egyetlen betű sincs a fejemben mostani művemből, tehát felelőtlen vagyok, amikor azt ígérem, a helyesírásról fogok mesélni, nem tudom, lesznek-e szereplőim, írok-e párbeszédet, semmit nem tudok, előfordulhat, hogy át kell húzni az egészet, át kell húzni az egész Kalandozások a helyesírás világában / XXXIII.-at, át kell húzni az egész művet, bekövetkezhet ez a gyászos esemény, bekövetkezhet, hogy éppen a Helyesírás címet, a másodlagos címet kell szégyenkezve áthúznom, s kitalálni mást, lehet, hogy a Helyesírás helyett azt kell majd írnom, hogy Jancsi és Juliska, mert a Helyesírás cím nekem túl komplikált.

Jancsi és Juliska?

Ha egy-két napon belül nem jut eszembe semmi, de semmi, de semmi, akkor Jancsi és Juliskává válik a Helyesírás, egy-két nap türe-

lem, de háromnapos várakozást már nem tud senki elfogadni, amikor manapság három nap alatt tudósok akár tucatnyi életmentő gyógyszert is feltalálnak laboratóriumukban.

Egy-két nap helyesírás, egy-két nap Helyesírás, s ha egy-két nap helyesírásozgatás után nem robban a motor, nem pöfög ritmikusan a szerkentyű, akkor kevésbé tudományos területre lépünk át.

Helyesírás, helyesírás, töprengjünk, mit lehet írni a helyesírásról.

Töprengjünk, töprengjünk, töprengjen mindenki, töprengjen az egész Magyarország, s holnap mondja el az egész Magyarország nekem, miről töprengtek a magyarok ma.

Töprengés.

(Töprengés közben elmondom talán ezen alkotásom legfontosabb néhány mondatát: írtuk a főcím után, hogy A magyar helyesírás szabályainak példaszavait illesztjük bele művünkbe.

A magyar helyesírás szabályainak példaszavait illesztjük bele ebbe a művünkbe, a szabályzat 226. b – 226. g pontjaiban található példaszavakkal találkozhatunk majd itt minálunk, a mi remekünkben, az alábbiakban.

De a szabályzat 226. b – 226. g pontjai a szótagolásról, az elválasztásról közölnek ismereteket, a szótagolásról ír a 226. b pont, a 226. c pont, a 226. d pont, és a 226. g pont is a szótagolásról ír.

Én örülök, hogy a szabályzat 226. b – 226. g pontjai végig, a bétől a géig a szótagolásról írnak, de azt gondterhelten jelentem ki, hogy a 226. b pontban szereplő példaszavak egytől egyig kötőjellel írottak, szótagoltak (pl. fiók), de a 226. c pont példaszavai is végig szótagoltak, a 226. d pont példaszavai is végig szótagoltak, a 226. e pont példaszavai is végig szótagoltak, ugyanezt mondhatjuk el a 226. f példaszavairól, és szótagoltak a 226. g pont példaszavai is.

Valamennyi példaszó szótagolt a szabályzatban a 226. b ponttól a 226. g pontig.

A Kalandozások a helyesírás világában / XXXII.-ben is találkoztunk már, találkozhatunk már szótagolt példaszavakkal, a harminckettedik részben egyszerűen beleejtettük a folyó szövegbe a szótagolt kifejezést, szótagolt formában, példaként hozunk a harminckettedik részből egy mondatot, egy mondatot írunk a harminckettedik részünkből, ebben a mondatban majd láthatnak egy szabályzatbeli (szótagolt) példaszót is.

„A nagy bevásárlóközpont áru-inak kirakását szemlélgette együtt Csilla és Dezső egy vasárnap, de Dezső ekkor is csak ezt mondta:

– Csilla, ne szeressük egymást!”

A harminckettedik részben tehát a beillesztendő soros szótagolt példaszót a legnagyobb biztonsággal, nagy biztonság tudatában szótagolt formában hajítottuk bele mondatunkba.

S most, a harmincharmadik részben, a 226. b-től a 226. g-ig található szabályzatbeli szótagolt példaszavakat ugyancsak szótagolt formában olvashatják majd itt, ebben az érdekes, lebilincselő fogalmazásban.

Sok-sok szótagolt példaszó, bízunk benne, hogy valamennyi szótagolt példaszó megtalálja helyét aprócska, vagy tán közepesen hosszú művünkben.)

(Látta mindenki, az előbb zárójellel zártunk, a jelenlegi mondatot megelőző mondat után zárójelet tettünk, de érdemes végigolvasni, milyen hosszú volt az a fejtegetés, amit zárójelek közé tettünk, ilyen hosszú szöveget még életemben nem tettem zárójelbe, egyben.)

Elválasztás, elválasztás, szótagolás, erről is írtunk, most már nem menekülhetünk feladatunk elől, most már, bizony, a helyesírásról kell szólni, s nemcsak gyakorlati tudnivalókat kell ám közölnünk, miért elválasztva jelennek meg egyes kifejezések művünkben,

de érdekesnek és humorosnak is kell lennünk, ha nem leszünk humorosak, az a veszély fenyeget majd minket, hogy az egész világ azt fogja állítani rólunk, alappal, hogy mi nem vagyunk humorosak.

Legyünk humorosak, s akkor senki nem fogja azt mondani, hogy mi nem vagyunk humorosak.

Helyesírásról szóló írásunk első pillanatai játszódjanak talán egy középiskolában.

Reggel kilenc-kor már folyik a második óra, az egyik tanteremben a második órán Dosztojevsz-kij neve hangzik el, többször, sokszor, egy másik tanteremben pedig hallhatják az érdeklődők a kalcium és a foszfát szót, a kalcium és a foszfát is többször elhangzik a másik vizsgált tanteremben, de hova is jutna a világ, ha mindenütt csak az állandó boldogságról diskurálnának a népek.

Nem, nem, én csendben, észrevétlenül elvegyülök az emberek között, az elmúlt három hónapban húsz-szor öltöttem magamra álruhát, s hol Kecskemé-ten, hol Ecse-ren figyeltem kérlelhetetlenül az embereket, titkokat fürkésztem, mosolyokat jegyeztem meg, mások búslakodását véstem az agyamba Kecskemé-ten, Ecseren, másutt.

Figyelem az embereket, Veszprém is jó ismerősöm énnékem, amikor a könny-től már nem lát a nő, a férfi, a gyermek, ez az én igazi nagy iskolám, csak éppen, csak éppen nézek arra az előadóra, aki arról okít, Hamburg-ban megáll sok hajó, csak félszemmel, csak negyed szemmel, csak nyolcad szemmel nézem azt, aki óráig megállás nélkül beszél arról, hol találhatók Európa legnagyobb kiterjedésű tölgyesei.

Nem ejt rabul engem a tudomány.

Én a könny és a mosoly, a vér és a kacagás elsődlegességét hirdetem, New Yorktól Tallin-nig bárkinek a fülébe merem mondani határozott hangon, én egyszer el fogom tán felejtetni, mit jelent magyarul a francia al-lons, de még oly szerencsétlenség is megeshet, hogy életem végére még azt is elfelejtem, mit jelent magyarul az angol house, de abban bizonyos vagyok, éljek akár százhusz évig, a tiha-nyi Vajdá-ék veszedekését őrizni fogja memóriám a sírig, de ugyanúgy nem feledem soha Bonyhád települését sem, a bonyhádi Vajdáék vigadozása életre szóló élményem volt, mindig emlékezni fogok a bonyhádi Vajdáékra.

Tihanyi Vajdáék, bonyhádi Vajdáék, Vajdák itt, Vajdák ott, s milyen jó, hogy Vajdáékat láttam Tihanyban, Bonyhádon, magamnak felírhattam tanulságnak jegyzetfüzetembe, féloldali be-tű, kiemelem a lényegest, féloldali betű, két sor így egy oldalt tesz ki, azt írtam jegyzetfüzetembe, az érzelmeket kell a kérlelhetetlen tények fölé emelni, a tudósok neve fölé kell írni a legnagyobb szerelmesek neveit.

De kanyarodjunk vissza a mi kis középiskolánkba, ahol még mindig a második óra folyik, igen, a mi kis középiskolánk minden tantermében a második órát tartja a tanár vagy a tanárnő.

Második óra, az egyik tanteremben Me-csek, a másik teremben Boty-tyán, de erről már szóltunk.

Mecsek, Botyán, s a Mecsekkel és Bottyánnal ellentétben ott volt a két Vajda, a két érzelmes Vajda.

Két érzelmes Vajda.

Köszönjük meg a két érzelmes Vajdának, hogy léteznek, az ő létezésük nélkül nem tehetnénk fel alkotásunk legnagyobb kérdését.

Vajon miről beszélnek az emberek többet, a szív titkairól-e vagy az ész szüleményeiről? Am-per vagy rajongás egy tizennyolcadik századi festőért?

Ész, szív, melyikről beszélnek többet az emberek, a tudományról vagy a költészetről? Ész, szív.

S tegyük fel alkotásunk második legnagyobb kérdését is, ha megkérdeztük már, miről beszélnek többen az emberek, a világ ész-szerű részéről-e vagy az irracionálisról, akkor érdeklődünk aziránt is, mire gondol többen az agy, értelem vagy érzelmek, mire gondol többen az agy, az észre gondol többen az agy vagy a szívre gondol többen az agy?

Igen, a mi kis iskolánkban még mindig a második órát tartják, a második óra folyik minden egyes teremben a mi kis iskolánkban most is még, váku-um, ko-ordinál, negyvenöt percig az ész győzedelmeskedik az érzelmek felett az iskolánkban, negyvenöt percig az ész győzedelmeskedik az érzelmek felett az iskolánkban, szavakban.

Szavakban az ész a nyertes a negyvenöt percekben.

De a tanórán hányszor, de hányszor néznek rá a fiúk a lányokra, hányszor, de hányszor néznek rá a tanórán a lányok a fiúkra?

Negyvenöt perc alatt a tanárnő vagy a tanár, miközben a mil-liméterről és a ton-náról ad elő, a negyvenöt perc alatt a tanárnő és a tanár hányszor gondol régi szerelmére vagy az éppen őt hevítő, folyó szerelmére?

Iskolánk második órája.

Iskolánk második óráján a szavakban az ész győz, a gondolatokban a szív diadalmaszkodik.

Meny-nyi ellentmondás, mennyi áttekinthetlenség!

Iskolánk második óráján a szavakban az ész győz, a gondolatokban a szív diadalmaszkodik.

S tekintsünk rá az egyik csillagról a Földünkre!

Nézzük sokáig a Földet a kiválasztott csillagunkról, s bátran jelentsük ki, nemcsak a mi kis iskolánk második óráján győz az ész a szavakban, s győz a szív a gondolatokban, hanem a Földünk valamennyi emberlakta házában, épületében az ész győz a szavakban, s a szív győz a gondolatokban.

Ész a szavakban, szív a gondolatokban.

Leheletnyi freu-dizmus, pedig én már tizenöt évvel ezelőtt biztos voltam abban, hogy oly sokat tudok, maga-san állok egy nagy hegy tetején, s a ki nem mondott gondolatokkal, a kimondani félt gondolatokkal én nem találkozom már soha, azt hittem, a szorongás és a többiek mind kevesebb részt foglalnak el majd a nagy halmazban, mely az én tudásomat jelenti.

Azt hittem, ha csökken a freudizmus aránya ismereteimben, akkor a nem tudatosult eszméket és azok rokonait nem is fogom még érinteni se művészetemben.

(Mert művészet az irodalom, és senki ne keserítsen el engem azzal, hogy azt mondja, az nem tartozik az irodalomba, amit én kigondolok és a papírra vetek.)

Freudizmus.

Igen, igen, a maga valójában betette ide lábát a freudizmus.

Vitathatatlan.

Betette lábát a freudizmus a művészetembe.

Nem tudtam kiűzni a freudizmust az életemből.

Ész a szavakban, szív a gondolatokban.

Ész a szavakban – ha megnézzük a tarisz-nya alját, pár szem morzsa hempereg csak ott, a tarisznya alji morzsa itt a világ társalgásában fellelhető érzelmeket szeretné megmutatni, három szem morzsa a tarisznya alján, három szem morzsa a szív a világ társalgásában.

Jó, szépeket írok, okosakat, még sehol nem olvastottakat, de a mi alcímünk az, hogy Helyesírás, kérem, kedves emberek, hogy lesz a szóból, a gondolatból, az észből és az érzelemből Helyesírás?

Azt gondolják, Önök nyertek, sűrű erdőbe tévedtem, egy sűrű erdőben eltévedtem, azt hiszik.

Nem, százezer veszély leselkedik rám, tagadhatatlan, de én csak elérek a beszéd és a gondolat bevezetése után helyesíráshoz.

Eddig szinte nem is szóltam itt a helyesírásról, néha leírtam kisbetűvel, hogy helyesírás, néha leírtam nagybetűvel, hogy Helyesírás, de hosszan nem értekeztem erről az évtizedekig állandó kérdésről, Freuddal már találkozhattunk, örülünk, hogy Ford-dal még nem hozott össze minket a balszerencse itt, az oldalakat gyártva, de most meghatározatlan ideig a helyesírás lesz a cent-rum, fogadom.

Iskolánkban véget ért a tanítás, a második óra elején léptünk be iskolánkba, de aztán a harmadik óra is véget ért, a negyedik óra is véget ért, véget ért az egész nap.

És a gyerekek a tanítás után még egy órácskát együtt üldögélnek, hogy hallják a társaik hangját, a gyerekek együtt üldögélnek a derús napsütésben, hogy hallhassák a társaik az ő hangjukat.

Abban megegyeztünk már, hogy a beszédet az ész uralja, miközben a gondolatokban az érzelem az úr.

De én károsnak, ártónak, haladásellenesnek, maradinak látom, ha a gyerekek a padon vitában, bár a legintellektuálisabb vitában vesznek részt aktívan, de a mély vita mellett máson jár az eszük, Maupas-sant világában barangolnak gondolatban az okos kijelentéseket megfogalmazó és elmondó diákok az órák után a napsütésben, a kedvenc padjukon.

Diákok, álljatok meg, figyeljetek rám, figyeljetek a szavaimra!

Metsz-szük le töben érzelemdús gondolataitokat, üzzük el Maupassant-t, s parancsoljunk rátok, napsütésben beszélgető gyerekek, hogy ne csak szavaitok legyenek racionálisak, de gondolataitok is legyenek észelvűek, tal-palatnyi szeretetet, utálatot ne lássak, amikor a gondolataitokat vizsgálom, amikor belémászok az agyatokba.

Beszélgessetek, gyerekek, a helyesírásról, de közben az agyatok ne a ró-zsa illatán járjon, beszéljessetek nekem a helyesírásról, ha már én erről szeretnék írni, beszéljessetek a helyesírásról, s gondoljatok is a helyesírásra, ne a köny-nyes romantikán járjon az eszetek, csak a helyesírásra figyeljetek!

Helyesírás a szavakban, helyesírás a gondolatokban.

Er-zsi, Mari-etta, a lányok a padon, az iskola után, a fiúk meg mindig változnak, fiúk jönnek, fiúk mennek, Erzsinek és Mariettának már fáj az ülés a padon, de nem panaszkörik, hogy nekik itt kell lenni és a helyesírásról kell beszélgetni, s közben még a helyesírásra is kell gondolniuk.

(Vonz-za a két lány a fiúk hadát a padhoz, de mindegyik fiú meglepődik, rongy-gyá, hétéves mosogató ronggyá válik minden fiú arca a csodálkozástól, pedig milyen nagyokat kacagva igyekeztek Erzsihez és Mariettához.)

(A fiúk, amikor megtudják, aznap a helyesírásról kell beszélni, mikor a fiúk megtudják, hogy aznap Erzsi és Marietta csak a helyesírásról akar beszélgetni, csak a helyesírásról, akkor megváltozik az arcuk színe is a fiúknak, mosogató ronggyá vált arc, Szabol-csé változik a legnagyobbat, Szabolcs arca nagyon megváltozik, fehér, aztán zöld és kék, Szabolcs nem akar a helyesírásról beszélni, ha beszélni kell a helyesírásról, majd beszélnek a lányok a helyesírásról.)

Pedig Szabolcs-csal a lányok szeretnek beszélgetni, Erzsi is meg Marietta is szereti, amikor Szabolcs oda nem illőt mond, nem csúnyát, nem bántót, csak oda nem illőt szokott mondani Szabolcs, de aztán Szabolcs hosszan magyarázza a hallgatóságának, hogy is gondolta, mit is gondolt, s végül addig magyaráz Szabolcs, amíg mindenkit meggyőz, a nem odaillő odaillő volt.

Szabolccsal minden lány szeret beszélgetni.)

S most együtt van Erzsi, Marietta, Szabolcs és még pár fiú, de mondom, a fiúk állandóan szaladgálnak, nem merik a talpukat odaragasztani a földhöz, állandóan rohanni akarnak, átkelni a tengeren, minden fiú meg akarja látni a kínai nagyfalat meg az amerikai szabadságszobrot is.

A fiúk rosszalkodnak, a lányok beszélnek.

– Óh, be szép a helyesírás, óh, be szép az írás helyesen! – sóhajt fel Erzsi, s nem elég, hogy hosszas kerülőutak, kitérők után végre elértünk ahhoz, hogy a helyesírásról beszél Erzsi, még azt is eláruljuk, Erzsi a helyesírásra is gondol.

– Óh, be szép a helyesírás! – mondja a körülötte állóknak Erzsi.

– Óh, bárcsak kívülről megtanulhatnám a helyesírási szabályzat szótárát! – gondolja magában Erzsi, miközben fennhangon dicséri a helyesírás szépségeit.

(Jobban esik most nékem az evés, jobban esik nekem írás után majd minden, hogy végre szereplőink minden mondatába beleírhatom a helyesírás kifejezést. Csak nehogy rossz-kor írjam le valahol, hogy helyesírás, amitől az egész mondat válik értelmetlenné, s nyilván egyetértenek velem, egy egész mondat értelmetlenné válása után egy egész mű is értelmét veszti, ha egy mondat értelmetlen, néha egy egész élet értelmetlen.)

(Ha egy mondat értelmetlen, néha egy egész élet értelmetlen, de ha minden mondat értelmes, akkor is tapasztaltuk már, hogy az egész élet mégis értelmetlen marad.)

A mondatba mindig megfelelő helyre kell berakni a helyesírás szót.

Ez után a legutóbb zárójelbe tett mondat után nyugodt szívvel lekattinthatnánk a tollunkat, becsukhatnánk füzetünket, elbúcsúzhathatnánk az irodalomtól, oly szép volt utolsó, zárójelbe tett mondatunk, csak szomorúan kell elmondanom, hogy bár a poggyász az előszobámban már évek óta összekészítve várja, hogy végre álmétkodásra készítsem a barátaim mindegyikét és ellenségeim nagy részét, hiába töröm a fejem, hol kellene felütnöm jelenlegi lakóhelyemről távozva sátoromat, hogy aztán majd mindenkit csodálkozásra készítsek, nincs már a világon egyetlen hely se az én sátorkámnak, ezért a poggyászom tovább gubbaszt az előszobámban, én egyelőre nem kattintom le a tollamat, nem csukom be a füzetemet, írok szorgalmasan addig, míg üzenet nem jó a távolból vagy a közelből, hogy megfelelő sátorhelyet tudnak az én sátorkámnak.

(A poggyászom barna színű, s én előbb válok víz-zé, míg azt a csomagot egyszer végre a kezembe vehetem, ettől félek.)

Írok.

Már megint, már megint, már megint nem helyesírás, hallgat szereplőm, Erzsi, hallgat szereplőm, Marietta, hallgat-nak a fiúk, mert én magamra gondolok, nem rájuk, nem a helyesírásra gondolok.

(Utálja mindenki, ha ismétlek, utálja mindenki, ha kacagok, de sokat ismétlek, még többet kacagok, édesanyám ablaká-ig elér a kacagásom hangja, s a kacagásom talán feledteti az ismétlésemet, örökös ismétléseimet, melyekkel rendszerint szomorítom édesanyámat.)

Édesanyámnak kacagok, hogy felvidítsam, hogy ne haragudjon az ismétléseim miatt.

S a többiek?

A többi emberre ritkán figyelek, ha édesanyámat kiengesztelhetem a kacagásommal.

Nagy kacagás, kacagok, kacagok, hal-lak, fiam, integet nekem az édesanyám, integet nekem az édesanyám, s a mozdulataiból látom, most nem fog haragudni, ha egy kicsit ismétlésekbe keveredem.

– Óh, be szép a helyesírás! – mondja a körülötte állóknak Erzsi.

– Óh, bárcsak kívülről megtanulhatnám a helyesírási szabályzat szótárát! – gondolja magában Erzsi akkor, amikor az előbb leírt mondatot elmondja – Óh, be szép a helyesírás!

Beszéd és gondolat.

Jaj, de szép, amikor tudományosat beszél a száj, jaj, de szép, amikor tudományos kérdésen tépelődik az agy, jaj, de szép, amikor egyszerre beszél tudományosat a száj, s gondol tudományosat az agy.

– Óh, be szép a helyesírás! – szól Erzsi szája.

– Óh, bárcsak kívülről megtanulhatnám a helyesírási szabályzat szótárát! – gondolja Erzsi agya.

S Marietta válaszol Erzsi szavaira:

– Óh, bárcsak kívülről megtanulhatnám a helyesírási szabályzat szótárát!

– Óh, be szép a helyesírás! – gondolja magában Marietta, miközben azt mondja a többieknek, óh, bárcsak kívülről megtanulhatnám a helyesírási szabályzat szótárát!

Álljunk meg, álljunk meg, s gondolkozzunk kicsit!

Vajon figyelünk-e arra, mi történik az iskola mellett, vajon figyelünk-e arra, mit mondott Erzsi, mit mondott Marietta?

Figyelünk-e arra, mire gondolt Erzsi az előbb, figyelünk-e arra, mire gondolt Marietta az előbb?

Papp-tól, a mindig okos Papp Antaltól is megkérdezhetjük, mit mondott Erzsi, mit mondott Marietta, mit gondolt Erzsi, mit gondolt Marietta, de a mindig okos Papp nem válaszol, nem tud válaszolni kérdésünkre, pedig ott volt a padnál Papp, hallotta, látta Erzsit is, Mariettát is, mégse tud Pap semmit mondani kérdésünkre.

Erzsi mondata, Marietta mondata.

Erzsi gondolata, Marietta gondolata.

Csak keveseknek adatik meg, hogy a nagy találmányokról észrevegyék, hogy azok nagy találmányok.

Papp Anti Bar-tók egyik legismertebb művét dúdolgatta magában, de Papp Antinak nem segített volna a komolyzene valamennyi nagyságának néhány másodperces felelevenítése sem, Pap Anti nem tudott kellőképpen ráhangolódni most se Erzsire, se Mariettára.

Papp Anti talán azt el tudja mondani, mit mondott az imént Erzsi és Marietta, de arról fogalma sincs Papp Antinak, mire gondolt Erzsi és Marietta, amikor az előbb egy-egy mondatot mondtak.

Papp Anti hallgat, hiába tudja a lányok szavait, ha nem tudja a lányok gondolatait.

Papp Anti nem ismeri Erzsi és Marietta azon gondolatát, amely akkor kerengett a két lány agyában, amikor a két lány a helyesírásról szolt pár szót.

Papp Anti, Papp Anti.

Tudnod kell, Papp Anti, az életben a legfontosabb az, hogy ismerd a lányok beszédét, a legfontosabb az is, hogy azt is tudd, mit gondolnak a lányok, miközben mondatokat mondanak bele a nagyvilágba.

A két legfontosabb az életben: tudni a lányok beszédét és ismerni a lányok gondolatát.

Erzsi, Marietta és a helyesírás.

Erzsi A-t mondott, B-re gondolt, Marietta Erzsi B-jét mondta, Marietta Erzsi A-ját gondolta.

Papp Anti nem tudta, hogy Erzsi A-t mondott, de B-t gondolt, Papp Anti nem tudta, hogy Marietta B-t mondott, de A-t gondolt.

De gyűlhetnek a fiúk is oda tucatostul Erzsi és Marietta padjához, egyik fiú se tud rájönni Erzsi és Marietta csalfaságára, nem Papp Anti az egyetlen, aki nem hallja a lányok gondolatát, jönnek, jönnek a fiúk Papp Anti után, Gyu-la, Gellért, mindenki, de nem veszi

észre egyik fiú se, hogy Erzsi mondott A-ját Marietta gondolja, s Erzsi gondolt B-jét Marietta mondja.

(A fiúk Erzsi és Marietta mellett butáskodnak, a fiúk nem tudják utolérni se Erzsit, se Mariettát, a fiúk a padnál egymást sanyargatják, rugdosódnak a fiúk, Gellért-től valaki ellopja szegény Gellért batiszt-ból készült zsebkendőjét, szégyenteljesen viselkednek a padnál a fiúk, ráüvöltenék mindre.)

A fiúk nem figyelnek oly nagy érdeklődéssel Erzsire és Mariettára, mint ahogy figyelni kell a leányokra.

Erzsi és Marietta jó lányok, szép lányok a padnál, ők egyedül teljesítik szerény kívánságomat, hogy beszéljenek a helyesírásról, s közben gondoljanak is a helyesírára.

Megszerettem én a padnál beszélő Erzsit és Mariettát.

Erzsi és Marietta csengő hangjukon mondják szavaikat, de a fiúk nem értik őket, nem értik a fiúk, hogy Erzsi és Marietta mondatain nevetni kellene, mert a végén csak az okosságok mulatságosak.

Gally-lyak törnek a pad mellett, a fiúk a pad mellett unalmukban a fa ágait tördelik le, a fiúk az előbb egymást bántották, most meg a gallyakat, nem maguktól törnek a gallyak, ki-sebb ágacskák, Erzsi és Marietta szíve szerint egy recs-ki munkatáborba küldené a fiúkat, egy-egy batyu minden fiú kezében, erről álmodik Erzsi és Marietta a faágak törése miatt.

Erzsi hangosan mondja a hallgatóinak a helyesírási szabályzat első pontjának első mondatát.

– „Az írás közlendőink rögzítése látható jelekkel.”

(Erzsi hangosan mondja a szabályzat első pontjának első mondatát, de Erzsi nem a szabályzat első pontjának első mondatára gondol, amikor a szabályzat első pontjának első mondatát mondja.)

– „Ehhez a formához a toldalékokat kötőjellel kapcsoljuk: 10.35-kor, 10.35-ig, 10.35-ös stb.”

Erzsi a helyesírási szabályzat utolsó pontjának utolsó mondatára gondol, amikor a szabályzat első pontjának első mondatát mondja fennhangon a többieknek.

„Ehhez a formához a toldalékokat kötőjellel kapcsoljuk: 10.35-kor, 10.35-ig, 10.35-ös stb.” – Ez a helyesírási szabályzat utolsó mondata.

Marietta, Erzsivel ellentétben, a szabályzat utolsó mondatát mondja a fiúknak és az egy szem lánynak, Erzsinek, viszont Marietta a szabályzat első pontjának első mondatára gondol, miközben a szabályzat utolsó pontjának utolsó mondatát mondja.

„Az írás közlendőink rögzítése látható jelekkel.” – Ez a szabályzat első pontjának első mondata.

„Ehhez a formához a toldalékokat kötőjellel kapcsoljuk: 10.35-kor, 10.35-ig, 10.35-ös stb.” – Ez a szabályzat utolsó mondata.

Igen kevés filozófia, kevés gondolatiság szorul ebbe a művembe, de kérem, kedves olvasóim, ne keseregjenek a kevés gondolatiság miatt, alkotásaim nagy részének, sajnos, jellemzője az ötlettelenség, a szürkeség.

Nem kell bánkódní művem unalmassága miatt.

Ááá...

(Még azt is írhatnám, hogy e mostani művem írásaim sorában érdekességét tekintve igen előkelő helyen áll.)

Vigasztalom olvasóimat.

Unalmas, unalmas alkotás, de küldjenek ide nekem tíz csodaszép párizsi táncosnőt, majd én is meglepőbbeket fogok papírra vetni, ha beengedhetem lakásomba a tíz párizsi

Cím nélkül, videó, 6'40", 2013

A videó azt a cselekménysort idézi, amelynek során egy vegyes zöldséglevesből valaki ízlésének megfelelően, rutinosan kiválogatja azt, amit nem szokott megenni, amit nem szeret. Ez a megkülönböztetés felfedezhető a társadalom cselekménysoraiban, nemcsak az egyéni, hétköznapi dolgokhoz való viszonyulásokban.

táncosnőt, hat táncosnőt beküldök a konyhába, három párizsi táncosnőt az előszobában várakoztatok s egy párizsi táncosnőt az ágyamba csábítok.

Egy párizsi táncosnőt az ágyamba csábítok, míg a többi táncosnő a konyhában és az előszobámban álldogál, de higgyék el, a végén mind a tíz párizsi táncosnőt boldoggá teszem, jaj, testi boldogság.

(Erzsi és Marietta már másodszer játszottak, Erzsi mondta az A-t, Marietta mondta a B-t, Erzsi gondolta a B-t, Marietta gondolta az A-t.)

Buták ám a fiúk, Erzsi és Marietta Heren-díg kiáltozhatnak A-t és B-t, több ezer fiú meghallhatná a Herendíg kiáltó Erzsit és Mariettát, de a több ezer Erzsit és Mariettát meghalló fiúból egy se jöjjön rá, hogy Erzsi A-t kiált, Marietta B-t kiált, de közben Erzsi B-t gondol, Marietta A-t gondol.

Hívjunk, hívjunk fiúkat mégis a padhoz, Erzséhez és Mariettához, hátha valaki rájön, hogy ellentéte Erzsi Mariettának.

Átkozzák a helyesírást a fiúk Erzsi és Marietta körül, Erzsi és Marietta ma csak a rövid u-ról, rövid ü-ről beszél majd, intézménynevek, csillagnevek, márkanamek, a beszélgető csoporthoz csapódik Kiss, nézi Kiss Erzsit és Mariettát, hallgatja Kiss Erzsit és Mariettát, de Kiss egy kukkot se ért Erzsi és Marietta mondataiból, Kiss-nek elege is lesz a padból, nyelvtanból, helyesírásból, elege lesz Kissnek az írásból, mely közlendőink rögzítésére

szolgál, elege lesz Kissnek Mariettából, Erzsiből, Kiss távozik a csoporttól, Kiss távozik a csoporttól, érkezése után két perccel, Kiss távoztában megfogadja, inkább bronzot önt egész életében, napi tizenkét órában, de a bűvös padhoz, Erzi és Marietta bűvös padjához Kiss többet nem közelít, mert mindenféle kábítót, szédítőt kitalálnak a lányok, megígéri magának Kiss, hogy nem megy többet Erzi és Marietta padjának közelébe.

S Kisshez hasonlóan rengeteg fiatal fiú távozik sebesen Erzi és Marietta padjától, jaj, mennyi sikertelen ost-rom.

Erzi és Marietta mondják mondataikat, Erzi mondja azt, amit Marietta gondol, Marietta mondja azt, amit Erzi gondol.

Szerelmek a fiatalok között, már tudja Erzi is, Marietta is, ha egyszer ágy-gyal álmodnak ők ketten, akkor napközben beszélhetnek azzal a fiúval, akit a földön a legjobban kedvelnek.

Mert mire jó, hogy az iskola után a padnál Erzi és Marietta beszélnek, Erzi A-t mond, Marietta B-t mond, mire jó mindez?

Csak arra jó, hogy Erzi A-t mond a padnál, Marietta meg B-t mond a padnál, hogy a fiúk figyelmét egy kicsit csak megcsomózza a két lány, ezt is eléri a lányok, és a sok-sok, Erzit és Mariettát hallgató fiú a padtól elballagva, hazafelé bandukolva azon töprenghet, milyen kulccsal kell kinyitni Erzi és Marietta titkos ládikáját, a két lányt hallgató fiúk mindenre gondolnak majd Erzi és Marietta szavai után, temp-lom, fehér ruhás nő, szépen felöltözött férfi, vágyak és remények Erzi és Marietta mondatai után.

Pedig Erzi és Marietta csak nagyon rövid mondatokat mond a helyesírásról.

Fiúk jönnek, fiúk távoznak Erzi és Marietta padjától, a lányok, Erzi és Marietta pénzért, öt láda pénzért se árulják el, miért kacagnak, ígérhet bárki Erzsinek és Mariettának szép, fekete autót, né-gyet, négy autó Erzsinek, négy autó Mariettának, ígérhetnek, Erzi

és Marietta egyetlen ember-rel nem osztja meg, hogy a multságuk oka, hogy Erzsí A-t mond, Marietta B-t mond, miközben Erzsí B-t gondol, Marietta pedig A-t gondol.

Fiúk jönnek, fiúk távoznak, jaj, szity-tya vérem, odarohannék én Erzsí és Marietta padjához, s rákiáltanék az összes fiúra, hej, fiúk, ne hagyjátok, hogy kinevessen benneteket Erzsí és Marietta, hej, fiúk, találjátok ti is ki valami ördögi csíny!

Erzsí és Marietta neveti a padhoz tipegő fiúkat. S én meg nem megyek oda Erzsí és Marietta padjához, kis rádiómat hallgatok inkább itthon, kis rádiómat hallgatok, ami az apá-mé volt, Erzsí és Marietta a padnál szabadon garázdálkodhatnak.

Kacag, kacag, kacag Erzsí.

Kacag, kacag, kacag Marietta.

Kacag Erzsí, kacag Marietta, Erzsí és Marietta lajst-romot készít majd lefekvés előtt, Erzsí és Marietta összeírja lefekvés előtt, hány fiút bolondítottak meg a helyesírásos beszédjükkel.

Erzsí és Marietta mondják csak a helyesírási érdekességeket, a vi-asz megoldvad, az ás-vány elporlik, semmi nem marad az, ami volt, mert Erzsí és Marietta a helyesírásról csacsog.

Gyapjúsál, kőfal, platinatégely, mindent felsorol a két lány, de közben a legnagyobb figyelemmel nézik egymást, Erzsí figyel, mit gondol Marietta, Marietta figyel, mit gondol Erzsí.

Erzsí A-t mond, Marietta B-t mond, s mindeközben Erzsí B-re gondol, Marietta pedig A-ra gondol.

Erzsí és Marietta a helyesírással ma halált hoz sok fiúra.

Erzsí és Marietta mondja mondatait a helyesírásról.

Jelölt tárgyas kapcsolat, többemű személynevek, a fiúk úgy néznek a padnál Erzsí és Marietta mellett, mintha valamennyi fiú megivott volna negyed liter tink-túrát, nem tudnak magyarázatot találni a fiúk, miért kacag Erzsí, miért kacag Marietta.

Ej, ej, Erzsí, ej, ej, Marietta, boszorkányos játékot játszik Erzsí és Marietta a fiúkkal.

És ahány fiú elmenekül Erzsí és Marietta padjától, annál szebb és gyönyörűbb lesz Erzsí és Marietta, tömb-ben jönnek a fiúk Erzsíhez és Mariettához, de hármásával el is cammognak a semmit nem értő fiúk Erzsí és Marietta padjától.

Szégyenkezve kullognak el a fiúk Erzsítől és Mariettától, s minden elkullogó fiú után egy kicsit szebb lesz Erzsí is, Marietta is.

Zeng, zeng az egész város, akkorákat kacag Erzsí és Marietta, Erzsí és Marietta kineveti a fiúkat.

De Bozzai Jenő ősz-sze akar fogni Nagy-gyal, Nagy Péterrel, Bozzai Jenő nem bírja, hogy minden fiút kinevet Erzsí és Marietta, Bozzai Jenő feszülten nézi, feszülten hallgatja Erzsít és Mariettát, a két lány csak mondja, mondja, hogy különírt elemekből álló földrajzi nevek, Bozzai Jenő majd szétrobban, nem szereti Bozzai Jenő, hogy Erzsí és Marietta egy egész csapat fiút sodor az örület szélére.

Bozzai Jenő figyel Erzsít és Mariettát.

Bozzai Jenő észreveszi, hogy Erzsí és Marietta általában körülbelül ugyanolyan hosszsan beszélnek felváltva, Bozzai Jenő észreveszi azt is, hogy Erzsí és Marietta beszéd közben nagyon figyelnek gondolataikra is.

– Megvan! – kiált fel Bozzai Jenő.

– Megvan! – ujjong Bozzai Jenő.

– Le fogom győzni Erzsít és Mariettát! – örvendezik Bozzai Jenő.

– No, idefigyelj Péterkém! – szól Bozzai Jenő Nagy Péterhez. – Ezek a lányok, Erzsí és Marietta a helyesírásról beszélnek itt már hosszú ideje, de nem csak beszélnek a helyesírásról, hanem a helyesírásra is gondolnak.

– Ismerem én a nőket, Péterkém – szól magabiztosan Bozzai Jenő Nagy Péterhez –, ez a két nő, Erzsí és Marietta a helyesírásról beszél, és másra se gondolnak beszéd közben, csak a helyesírásra.

– Helyesírásról beszélnek, a helyesírásra gondolnak, aztán kinevetik a fiúkat, akik őket hallgatva gondolnak a háza-ik cserepére meg a kutyáik szőrére, meg minden másra gondolnak a fiúk, csak arra nem gondol egy fiú se, amire a lányok gondolnak miközben beszélnek.

A lányok beszéd közben a helyesírásra gondolnak.

A lányok beszéd közben a helyesírásra gondolnak, ezért nevetik ki a fiúkat, akik nem tudják elképzelni, mire gondolnak a lányok.

– No, idefigyelj Péterkém – szól Bozzai Jenő Nagy Péterhez –, most odamegyünk Erzsí és Marietta padjához, s mi is ugyanazt tesszük, mint amit Erzsí és Marietta tesz, felváltva mondjuk mondatainkat a helyesírásról, de nagyon figyelj, hogy ugyanarra gondolj, mint amit mondasz, ne csapongjanak a gondolataid összevissza, mindig az legyen a fejedben, amiről éppen beszélsz, a helyesírásról beszélj, a helyesírásra gondolj, ugyanazt gondold, mint amit mondasz.

– Gyere, győzzük le Erzsít és Mariettát! – szól mosolyogva Bozzai Jenő Nagy Péterhez.

Ne feledjük, Erzsí és Marietta azért tudott nevetni a fiúkon, mert Erzsí azt mondta, amit Marietta gondolt, Marietta pedig azt mondta, amit Erzsí gondolt.

És most Bozzai Jenő akar Erzsí és Marietta fölé kerekedni.

De Bozzai Jenő azt szeretné, hogy ő és Nagy Péter úgy szakítanak félbe Erzsí és Marietta diadalútját a padnál, hogy Bozzai Jenő és Nagy Péter felváltva beszélnének ugyan, de Jenő nem azt mondaná, amit Péter gondol, s Péter se azt mondaná, amit Jenő gondol, Jenő azt gondolná, amit ő maga, Jenő mond, Péter azt gondolná, amit ő maga, Péter mond.

Lássuk, mire megy Bozzai Jenő és Nagy Péter Erzsí és Marietta padjánál, Jenő és Péter beszélni fog, de a ko-sár, amit a beszélgetésük végén átnyújt majd nekik valaki, meggyel lesz-e teli vagy bors-sal, esetleg értéktelen rongyokkal, azt hamarosan meglátjuk.

Bozzai Jenő és Nagy Péter pesti-es derűvel, pesties könnyedséggel, pesties önbizalommal megy oda Erzsí és Marietta padjához, s a megbeszéltek szerint rögtön át is veszi a szót Erzsítől és Mariettától Bozzai Jenő és Nagy Péter.

– Én minden pontját értem a helyesírási szabályzatnak – dicsekszik Bozzai Jenő Nagy Péternek.

– Óh, én is sokszor elolvastam már a helyesírási szabályzatot, bárkit meg tudok tanítani helyesen írni – válaszol Bozzai Jenőnek Nagy Péter.

(De még egyszer elmondjuk, Bozzai Jenő nem azt mondta, amit Nagy Péter gondolt, s Nagy Péter se azt mondta, amit Bozzai Jenő gondolt, Bozzai Jenő arra gondolt, amit Bozzai Jenő mondott, s Nagy Péter is arra gondolt, amit Nagy Péter mondott.)

Óh, hol vannak már a lányok, Erzsí és Marietta, Erzsí és Marietta máshogy beszélgettek, mint Bozzai Jenő és Nagy Péter, Erzsí A-t mondott és B-t gondolt, Marietta B-t mondott és A-t gondolt, de most Bozzai Jenő C-t mond és C-t gondol, Nagy Péter D-t mond és D-t gondol.

(Én nem hit-tem a legelején, hogy Erzsí és Marietta padjánál két lány és két fiú egymás elleni csatájáról fogok majd írni, azt hittem az elején, tudományosabb leszek bratszki professzor barátom ezeroldalas könyvénel, s most, íme, Erzsí és Marietta lányos játékaikat írom meg, s megírom Bozzai Jenő és Nagy Péter kimondhatatlan butáskodásait.)

– A magyar nyelvben nem írhatunk le egy mássalhangzót négyszer egymás mellé, ugyanaz a mássalhangzó négyszer egymás mellett egy szóban nem szerepelhet a magyar nyelvben, csak akkor, ha túlfűtött érzelmet akarunk kifejezni – mondja Erzsí és Marietta padjánál Bozzai Jenő.

– A magyar nyelvben ugyanaz a magánhangzó ötször egymás mellett egy szóban nem szerepelhet, a magyar nyelvben ugyanaz a magánhangzó ötször egymás mellett nem szerepelhet csak akkor, ha túlfűtött érzelmet akarunk kifejezni – mondja Erzsí és Marietta padjánál Nagy Péter.

Bozzai Jenő és Nagy Péter is elmondta második mondatát is Erzsí és Marietta padjánál, Bozzai Jenő és Nagy Péter első és második mondatát is úgy mondta el, hogy ugyanarra gondolt, amit kimondott.

Bez-zeg Erzsí és Marietta!

Erzsí A-t mondott és B-re gondolt, Marietta B-t mondott és A-ra gondolt.

Bozzai Jenő C-t mondott és C-re gondolt, Nagy Péter D-t mondott és D-re gondolt.

Sokáig, sokáig ott lehetne még Bozzai Jenő és Nagy Péter Erzsí és Marietta padjánál, de Bozzai Jenő órákig C-t mondana és C-re gondolna, Nagy Péter órákig D-t mondana és D-re gondolna.

Erzsí és Marietta padjánál ott van Erzsí, Marietta, Bozzai Jenő és Nagy Péter és még pár fiú.

Bozzai Jenő elégedetten néz végig Erzsín, Mariettán és a többiekén, úgy véli Bozzai Jenő, hogy győzelmet aratott Erzsí és Marietta felett.

Úgy véli Bozzai Jenő, hogy Erzsí és Marietta veszített akkor, amikor Bozzai Jenő C-t mondott és C-re gondolt, úgy véli Bozzai Jenő, hogy veszített Erzsí és Marietta, amikor Nagy Péter D-t mondott és D-re gondolt.

Jaj, jaj, jaj, jaj.

Jaj, jaj, jaj, jaj.

Erzsí és Marietta akkorát nevetnek, hogy a messzi Tallinn-nak a főutcáján a házak ablakai mind betörnek.

Jaj, jaj, Bozzai Jenő.

Tallinni ablakok törnek, akkorát kacag Erzsí és Marietta.

Erzsí A-t mond és B-re gondol, Marietta B-t mond és A-ra gondol, s Bozzai Jenő azzal akarja legyőzni a két lányt, hogy ő maga C-t mond és C-re gondol, valamint azzal akar Bozzai Jenő nyerni Erzsí és Marietta ellen, hogy Nagy Pétert felbízattja, gondoljon csak Nagy Péter D-re, s mondjon Nagy Péter D-t.

Erzsí és Marietta tudják, mit gondol Bozzai Jenő és Nagy Péter, de Bozzai Jenő nem tudja, mit gondol Erzsí, miközben A-t mond, Bozzai Jenő nem tudja, mit gondol Marietta, miközben Marietta B-t mond.

A, B, C, D.

Bozzai Jenő nem győzi le Erzsít és Mariettát azzal, hogy Bozzai Jenő C-t mond és C-re gondol, Bozzai Jenő nem győz azzal, hogy Nagy Péter D-t mond és D-re gondol.

Kacag, kacag, kacag Erzsí és Marietta, kacag Erzsí és Marietta Bozzai Jenőn.

Jaj, Bozzai Jenő, inkább apró mozaikokat rakjál egymás mellé szobácskádban, Bozzai Jenő, inkább varázsold karszt-tá a Pireneusi-félsziget valamennyi fenyőfáját, fogj bármilyen lehetetlen próbálkozásba, legyen karszt a fenyőfából, Bozzai Jenő, de a lányok eszén ne próbálj túljárni.

Bozzai Jenő!

Bozzai Jenő!

Bozzai Jenő, bármibe fogsz, sikerül majd, karszttá varázsold a Pireneusi-félsziget valamennyi fenyőfáját, ha azt akarod, de egy kívánságod soha nem teljesül, a vidám lányok eszén, Bozzai Jenő, soha nem fogsz túljárni.

Erzsí és Marietta.

Erzsí A-ra gondol, de B-t mond, Marietta B-t mond, de A-ra gondol.

Bozzai Jenő C-t mondott és C-re gondolt, Nagy Péter D-t mondott és D-re gondolt.

Bozzai Jenő, ka-sza várja legújabb ötletedet, Bozzai Jenő, legyőztek a lányok, Bozzai Jenő, szégyenkezhetsz, nagy szád volt Bozzai Jenő, de megfenyegetlek, a házun-kat kerüld messzire el, Bozzai Jenő, aki ily pökhendi módon akar a lányok ellen győzedelmeskedni, s ily rútul kikacagják a végén, annak, Bozzai Jenő, hosszú időre egy tengerjárom hajón van a helye, eredj, Bozzai Jenő a tengerjárom hajóra, szégyenek szégyene, Bozzai Jenő, szállj fel a tengerjárom hajóra, s gondolj hosszú utaidon Erzsire és Mariettára.

Bozzai Jenő, a vesztesek vesztese.

Bozzai Jenő, ezzel az arcpirító, legutolsó tet-tel hordd el az irhát Magyarországról, ugyanazt gondolni, mint amit mondani, szégyen, kelj útra gyalog, utad során hosszú évekig mindenki, aki mellett elhaladsz, mondja hangosan a füledbe, Bozzai Jenő azzal akart nyerni Erzsi és Marietta ellen, hogy azt hitte Bozzai Jenő, hogy neki magának C-t kell mondani és C-re kell gondolni, azt hitte Bozzai Jenő, azzal nyerhet Erzsi és Marietta ellen, ha Nagy Péter D-t mond és D-re gondol.

Kelj útra Bozzai Jenő, menj el gyalog a tenger partjára, vár Tri-eszt, szállj fel, Bozzai Jenő, egy nagy tengerjárom hajóra, és nagyon hosszú ideig ne jöjj vissza Európába!

Nagy adós-ság súlya nehezedik rád, Bozzai Jenő, elhitted Nagy Péterrel, hogy legyőzitek Erzsit és Mariettát úgy, ha te C-t mondasz és C-re gondolsz, azt mondtad Nagy Péternek, legyőzitek Erzsit és Mariettát, ha Nagy Péter D-t mond és D-re gondol.

Bozzai Jenő! Nagy butaságba rángattad bele Nagy Pétert, a nagy butaság nagy adós-ságot hozott, adósa vagy Bozzai Jenő Nagy Péternek, s az adóssá-gok közös jellemzője, hogy törleszteni kell, eredj, Bozzai Jenő, a tenger vár, szenvedj, Bozzai Jenő, a szenvedé-seid majd idővel megszűntté teszik adósságodat.

Fuss, rohanj Bozzai Jenő, ne játsz-szál tovább a padnál a lányokkal, vesztettél, Bozzai Jenő, nem nyertél azzal, hogy C-t mondtál és C-re gondoltál, nem nyertél Bozzai Jenő azzal, hogy Nagy Pétert arra kérted, mondjon ő D-t, s gondoljon közben D-re.

Bozzai, Bozzai Jenő, kullogj lógó orral a tengerpartra, nincs egy bizott-ság sem, nincs egy kuratórium széles e világon, amely azt mondaná, te nyertél Erzsi és Marietta ellen azzal, hogy C-t mondtál és C-re gondoltál, vesztettél Bozzai Jenő azzal, hogy Nagy Péter D-t mondott és D-re gondolt.

Bozzai, Bozzai Jenő.

(Bozzai Jenő haza se megy átöltözni, Bozzai Jenő Erzsi és Marietta padjától elindul a tenger mellé, bánat, bú, keserv, Bozzai Jenő felszáll majd a tengerparton egy hajóra, s elhagyja Bozzai Jenő Európát néhány évre.)

Ne halmozzunk fel adósságo-kat, mert ha esztelenül költekezünk, ránk is ugyanaz a sors vár, mint Bozzai Jenőre.

Bozzai, Bozzai Jenő.

Bozzai Jenő tengeri útra megy.

Bozzai Jenő eltávovása után Erzsi és Marietta újra átveszi a szót, Erzsi A-t mond, Marietta B-t mond, Erzsi B-re gondol, Marietta A-ra gondol, nem érti senki, mit művel Erzsi és Marietta, Erzsi A, B, Marietta B, A, kacag Erzsi, kacag Marietta.

Erzsi a helyesírási szabályzat tizenötödik pontját mondja, de a tizenhatodik pontját gondolja.

Marietta? Marietta a szabályzat tizenhatodik pontját mondja, de a tizenötödik pontját gondolja.

Hosz-szú Mikló-sék a padnál néznek erre, néznek arra, Miklósék tekintete elér a közeli ker-tig. Erzsi és Marietta kacag, Hosszú Miklósék ijedten tekingetnek a távolba, az égre, a kertbe, a kertben meggy-ből készít bort a város legkövérebb hentese, ó, bárcsak el

lehetne szaladni Erzsi és Marietta kacagásától, futna Hosszú Miklós, futna mindenki, kommunális hulladékot gyűjtenének a há-zunk előtt, bármit teljesítene Hosszú Miklós is, csak ne kelljen Erzsi és Marietta kacaját hallgatni.

Kacag Erzsi és Marietta, kacag Erzsi és Marietta a nyelvtanon, kacag Erzsi és Marietta a fiúkon.

Kacag Erzsi és Marietta.

Gyönyörű Erzsi és Marietta.

Erzsi és Marietta már szebb Car-rara minden márványánál.

Jaj, hogy ezek a fiúk miért hagyják magukat, hogy kinevesse őket Erzsi és Marietta?

Már nem is tudom, hány fiú hallotta, hogy Erzsi A-t mondott, Marietta B-t, hány fiú előtt gondolt már Erzsi B-re, Marietta A-ra?

Hosszú Miklós, Rövid István, írhatnám itt a fiúk neveit, sok fiúnak elmondta már Erzsi az A-t, sok fiúnak elmondta már Marietta a B-t.

Sok-sok fiú, de egyik fiú se mer dobbantani a lábával, hogy ráparancsoljon Erzsire és Mariettára, ne mondják a helyesírási mondatokat, ne nevéssenek megállás nélkül nagyon hangosan.

Erzsi és Marietta a város leggyönyörűbb virágai lettek, mert a helyesírásról beszéltek és a helyesírásra gondoltak.

Erzsi és Marietta a leggyönyörűbb gyönyörúségek.

De ami az egyik oldalon több-let, az a másik oldalon hiány.

Írtuk, minél több fiú csoszog el, mit sem értve, Erzsi és Marietta padjától, Erzsi és Marietta annál szebb lesz, egy fiú odébb állásával két egységnyivel szépül Erzsi is, Marietta is.

Többlet, hiány.

De ahány fiú elmenekül Erzsi és Marietta padjától, az mind, mind kicsit csúnyul, ó, ti szép lányok, ó, ti csúnya fiúk, a szép lányok helyesírásról beszélnek és helyesírásra gondolnak, a csúnya fiúk nem beszélnek helyesírásról, nem gondolnak helyesírásra, a csúnya fiúk a szép lányokat hallgatták, szépülnek a lányok a helyesírás miatt, csúnyulnak a fiúk a helyesírás miatt.

Erzsi és Marietta és a kacagás.

Ó, Erzsi, ó, Marietta, ó, állandó boldogság.

Erzsi és Marietta, s ha már mindent elmondtatok a helyesírásról, ó, Erzsi és Marietta, akkor jöhet utána majd Ily-lyés vagy Ojszt-rah vagy bárki, művészet, tudomány, Erzsi és Marietta beszélni fognak, Erzsi mond majd A-t, Marietta mond majd B-t, Erzsi gondol majd B-t, Marietta gondol majd A-t.

Erzsi mindig A-t mond, Marietta mindig B-t mond, Erzsi mindig B-re gondol, Marietta mindig A-ra gondol.

A, B, B, A, és szépülnek, szépülnek a lányok.

Talán már a megye legszebbje Erzsi és Marietta, annyit beszéltek már, annyit kacagtak már, Erzsi és Marietta a megye legszebbjei.

Erzsi és Marietta az ország legszebbjei.

Erzsi és Marietta a világ legszebbjei, ó, te áldott helyesírás!

Erzsi mond és gondol, Marietta mond és gondol, ellenkezőleg beszélnek, ellenkezőleg gondolkoznak a lányok.

Erzsi és Marietta a világ legszebbjei.

A pad mellett, Erzsi és Marietta padja mellett sétál el Job-bágy Ing-rid.

Ingrid hallja, hogy Erzsi és Marietta a helyesírásról beszélnek, Ingrid látja, hogy Erzsi és Marietta a világ legszebbjeivé váltak.

Jaj, Jobbágy Ingrid, Széll-lel akartál találkozni, az osztály legokosabb fiújával akartál találkozni, Ingrid, de megláttad Erzsit és Mariettát, s nagyon irigy lettél Erzsire és Mariettára, ó, Ingrid.

Ingrid, Jobbágy Ingrid, te is olyan szép szeretnél lenni, mint Erzsi és Marietta.

Ingrid, elfelejted te Széllt, mert szép akarsz lenni, mint Erzsi és Marietta.

Ingrid ott áll Erzsi és Marietta padjánál, pedig Ingridnek futnia, szaladnia kellene Széllhez.

Ingrid egy órája azt mondta magában, Szél-lért bármit megtenne ő, de most Ingrid figyel a szép Erzsit és a szép Mariettát, Ingrid most, Erzsi és Marietta beszéde közben azt gondolja, hogy mindent megtenne ő a szépségért.

Három lány a padnál, három lány a padnál, meg sok fiú, három lány a padnál, s a három lányból kettő beszél a helyesírásról.

Két lány beszél a padnál a helyesírásról, s gyönyörűséges a két lány, akik a padnál a helyesírásról beszélnek.

Ingrid, Ingrid, de szeretnél te is gyönyörű lenni!

Erzsi A-t mond és B-re gondol, Marietta B-t mond és A-ra gondol.

Ingrid pedig arra gondol, hogy ő nagyon csúnya, s nagyon szeretne széppé válni.

Erzsi A-t mond és B-re gondol, ezt tudjuk.

Marietta B-t mond és A-ra gondol, ezt is tudjuk.

Ingrid pedig figyel Erzsit és Mariettát, tudni szeretné Ingrid, hogy váltak csodálatosan elragadóvá a lányok, Erzsi és Marietta.

Erzsi A-t mond, Marietta B-t mond.

Erzsi B-re gondol, Marietta A-ra gondol.

Nézi, nézi Ingrid Erzsit, nézi, nézi Ingrid Mariettát.

Mi lehet Erzsi és Marietta titka?

– Mi lehet Erzsi és Marietta titka? – kérdezi magától Ingrid.

Emlékszünk, nemrégén Bozzai Jenő is megkérdezte önmagát, mi lehet Erzsi és Marietta titka.

És Bozzai Jenő azt hitte, Erzsi A-t mond és A-ra gondol, Marietta B-t mond és B-re gondol.

De Bozzai Jenő tévedett, Erzsi nem A-ra gondolt, hanem B-re, Marietta nem B-re gondolt, hanem A-ra.

Szegény, szegény Bozzai Jenő.

S vajon Ingrid is ugyanúgy jár-e, mint Bozzai Jenő?

Vajon Ingrid is azt mondja, miután negyedórán át figyelte Erzsit és Mariettát, hogy Erzsi A-t mond és A-ra gondol, Marietta B-t mond és B-re gondol?

Mit mond majd Ingrid negyedóra múlva, mit mond majd Ingrid Erzsiről és Mariettáról?

Azt mondja majd Ingrid, hogy Erzsi A-t mond, de B-re gondol, azt mondja majd Ingrid negyedóra múlva, hogy Marietta B-t mond, de A-ra gondol?

Vagy azt mondja majd Ingrid, hogy Erzsi A-t mond és A-ra gondol, azt mondja-e majd Ingrid, hogy Marietta B-t mond és B-re gondol?

Mi lesz, mi lesz?

Ingrid hallgatja Erzsit és Mariettát.

Ingrid nézi Erzsit és Mariettát.

És negyedóra múlva Ingrid úgy látja, hogy Erzsi A-t mond, de B-re gondol, negyedóra múlva úgy látja Ingrid, Marietta B-t mond, de A-ra gondol.

Éljen, éljen Ingrid, éljen Ingrid, rájött Ingrid, hogy Erzsi A-t mond, Marietta B-t mond, rájött Ingrid, hogy Erzsi B-t gondol, Marietta A-t gondol.

Éljen, éljen Ingrid!

Éljen Ingrid, rájött Erzsi és Marietta titkára, éljen Ingrid, éljen Ingrid, Bozzai Jenő nem tudta meg, hogy Erzsi A-t mond, de B-re gondol, Bozzai Jenő nem tudta meg, hogy Marietta B-t mond, de A-ra gondol.

Éljen, éljen Ingrid, Ingrid okosabb Bozzai Jenőnél, Ingrid jobban figyel az apróságokra, mint Bozzai Jenő.

Éljen, éljen Ingrid!

Éljen Ingrid!

Éljen Ingrid!

De emlékszünk, Ingrid azért figyelte Erzsit és Mariettát, mert tudni akarta Ingrid, miért nevet olyan nagyokat a két lány, tudni akarta Ingrid, mitől vált gyönyörűvé Erzsi és Marietta.

Ingrid mindent tud most már, tudja Ingrid, hogy Erzsi A-t mond, Marietta B-t mond, tudja Ingrid, hogy Erzsi B-re gondol, Marietta A-ra gondol.

És természetesen azt is tudja Ingrid, hogy Erzsi és Marietta a helyesírásról mond A-t és B-t, tudja Ingrid, hogy Erzsi és Marietta a helyesírásról gondol A-t és B-t.

Ingó-ingatlan, fehér-fekete fotó, 2006

Az Ingó-ingatlan szójáték használatából kiindulva szoba-ingatlan részleteket látunk. A szobában elhelyezkedő tárgyak – az ingóságok – bemozdult állapotban láthatóak, míg az ingatlan részletek élesen jelennek meg a képen.

Ingrid tudja, hogy azért vált széppé Erzsí és Marietta, mert Erzsí a helyesírásról mondott A-t, Marietta a helyesírásról mondott B-t, azért vált széppé Erzsí és Marietta, mert Erzsí a helyesírásról gondolt B-t és Marietta a helyesírásról gondolt A-t.

Ó, Erzsí, Marietta, Ingrid és a helyesírás!

Ingrid, legyél szép te is, beszélj te is a padnál a helyesírásról!

Ingrid, te rájöttél arra, amire Bozzai Jenő nem jött rá, Ingrid, beszéljess Erzsível és Mariettával!

Ingrid, beszéljess Erzsível és Mariettával!

Ingrid ránéz Erzsíre és Mariettára, Ingrid rámosolyog Erzsíre és Mariettára, Erzsí és Marietta visszamosolyognak Ingridre.

– Tudom a titkokat – súgja Ingrid Erzsínek és Mariettának.

– Rendben – súgja vissza Erzsí és Marietta Ingridnek.

Ingrid ezután azt hiszi, hogy ő majd A-t mond, de B-re gondol, Ingrid ezután azt hiszi, hogy Erzsí majd B-t mond, de C-re gondol, Ingrid ezután azt hiszi, hogy Marietta majd C-t mond, de A-ra gondol.

Ó, ó, Ingrid.

Ingrid mond is egy mondatot (A), Ingrid gondol is egy mondatot (B), de Erzsí és Marietta nem akar Ingriddel játszani, Erzsí nem B-t mond és nem C-re gondol, Marietta nem C-t mond és nem A-ra gondol.

(Erzsí és Marietta annyira figyeltek egymásra, megtréfáltak mindenkit, oly sebesen cserélgették a gondolataikat egymással.)

Ingrid A-t mond és B-re gondol ugyan, de Erzsí és Marietta nem játszik Ingriddel, Ingrid A-t mond és B-re gondol, de Erzsí egy másik A-t mond és egy másik B-re gondol, Marietta Erzsí B-jét mondja, Marietta Erzsí A-jára gondol.

Erzsí és Marietta nem játszik Ingriddel.

Ó, ó, Ingrid, egyedül maradtál, nem játszik veled Erzsí és Marietta, Ingrid, te Aranyal, Kodály-lyal, Petőfivel játszatsz gondolatban, de Ingrid teveled nem játszik se Erzsí, se Marietta a padnál.

Ingrid, egyedül maradtál, Erzsí Mariettával játszik, sose leszel olyan szép, Ingrid, mint amilyen szép Erzsí és Marietta.

Ingrid, sose fogsz akkorákat kacagni, mint Erzsí és Marietta.

Erzsí és Marietta titkára nem jön rá Bozzai Jenő, s mert Bozzai Jenő előtt zárva maradt Erzsí és Marietta titka, ezért Bozzai Jenőnek el kellett utazni egy hajóval a tengerre.

Erzsí és Marietta titkára Ingrid rájött ugyan, de Erzsí és Marietta nem akart Ingriddel játszani, Ingridnek nem kellett ugyan tengerjárom hajóra szállni, de Ingrid is ugyanolyan szomorú, mint Bozzai Jenő, Bozzai Jenő szomorú a tengerjárom hajón, Ingrid szomorú itt Magyarországon, egyedül érzi magát Ingrid.

Ó, jaj, Erzsí és Marietta.

Erzsí A-t mond, de B-re gondol, Marietta B-t mond, de A-ra gondol.

Erzsí A-t mond, de B-re gondol, Marietta B-t mond, de A-ra gondol.

És zárjuk a Helyesírás című művünket A magyar helyesírás szabályainak 226. b pontjával, a 226. b pont első mondatának idézésével, emlékszünk, jelen írásunkba a szabályzat 226. b – 226. g pontjainak példaszavait illesztettük be, búcsúzzunk a 226. b pont első mondatának felidézésével tehát.

Adieu, helyesírás!

„Azokat a magánhangzókat, amelyek szótagot kezdenek, átvisszük a következő sorba: fi-ók, vi-asz, kalci-um, moza-ik, Mari-etta, Tri-eszt; stb.”

Adieu, helyesírás!